

C/2024/4599

29.7.2024

Skarga wniesiona w dniu 9 maja 2024 r. – RY/Komisja Europejska

(Sprawa T-246/24)

(C/2024/4599)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: RY (przedstawiciel: G. Trantas, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na jego rzecz kwoty 1 000 000,00 EUR (1 mln EUR) tytułem poniesionej szkody i trwałego pogorszenia zdrowia;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty skarżącemu równowartości wynagrodzenia i dodatków, które otrzymywałby jako pracownik Komisji zatrudniony na stałe w grupie zaszerogowania AD 12 od dnia 1 listopada 2019 r. do odejścia na emeryturę w 2028 r.;
- zobowiązanie Komisji do zwrotu kwoty, która została bezprawnie potrącona z wynagrodzenia, jakie pobierał od Parlamentu Europejskiego w okresie niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy z Komisją, która to kwota stanowi integralną część należnego mu odszkodowania z powodu niezgodnego z prawem rozwiązania stosunku pracy, zgodnie z wyrokiem z dnia 10 stycznia 2019 r., RY/Komisja (T-160/17, EU:T:2019:1);
- zasądzenie na rzecz skarżącego kwoty 1 000 000,00 EUR (1 mln EUR) tytułem rozsądnego zadośćuczynienia za krzywdę, której doznał i wciąż doznaje z powodu bezprawnego i zawinionego działania Komisji;
- nakazanie, aby usunięcie naruszenia jego dóbr osobistych zostało opublikowane w mediach drukowanych i elektronicznych o szerokim zasięgu i częstotliwości w Brukseli;
- obciążenie Komisji kosztami skarżącego (koszty postępowania sądowego i honoraria adwokatów).

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi następujące zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że z powodu niezgodnego z prawem i zawinionego usunięcia ze służby – nieważność której to decyzji została w międzyczasie stwierdzona przez Sąd w wyroku z dnia 10 stycznia 2019 r., RY/Komisja (T-160/17, EU:T:2019:1) – nie tylko pogorszyła się jego sytuacja zawodowa, ale miało to także bezpośredni wpływ na jego zdrowie. Przedstawione przy okazji usunięcia ze służby twierdzenia o rzekomym nienależnym wykonywaniu przez niego obowiązków i utracie zaufania do niego ze strony Komisji – które to twierdzenia są zresztą absolutnie niesłuszne i pozbawione uzasadnienia – szkodzą jego dobremu imieniu, w szczególności w odniesieniu do jego reputacji zawodowej i wiarygodności, oraz niezwykle utrudniają mu ubieganie się o odpowiedzialne stanowiska w ramach instytucji wspólnotowych oraz kontakty z nimi.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że o ile wprawdzie Komisja przyznała mu – po stwierdzeniu nieważności niezgodnej z prawem decyzji o usunięciu ze służby – prawo do udziału w konkursie wewnętrznym COM/2/AD 12/18, o tyle struktura egzaminów oraz ich wymogi obiektywnie uniemożliwiły skarżącemu pomyślne przejście tego konkursu. Ta niemożliwość polegała na tym, że po pierwsze, termin przyznany skarżącemu na zgłoszenie kandydatury do udziału w konkursie i wypełnianie formularza zgłoszeniowego w formie elektronicznej (Talent Screener) – na którego wyłącznej podstawie dokonano jego oceny – wynosił jedynie cztery dni, podczas gdy inni współuczestnicy konkursu mieli do dyspozycji ponad sześć tygodni. Ponadto okres, w którym pozostawał poza służbą z powodu niezgodnego z prawem usunięcia ze służby, nie został zaliczony jako okres rzeczywistej służby i nie przyznano mu odpowiedniej liczby punktów, które pomogłyby mu w procesie oceny i selekcji. Kryteria dotyczące rzeczywistego stażu pracy i doświadczenia były bowiem jedynymi uwzględnianymi kryteriami oceny, jak potwierdziła Komisja Europejska w piśmie z dnia 17 maja 2019 r. oddalającym zarzuty skarżącego.

3. Zarzut trzeci dotyczący żądania przez skarżącego kwot, których Komisja niezgodnie z prawem nie wypłaciła – podnosząc, że zostały one potrącone z wynagrodzenia, jakie otrzymał skarżący z tytułu zatrudnienia w Parlamencie Europejskim w okresie bezprawnego rozwiązania stosunku pracy z Komisją – i które stanowią integralną część odszkodowania należnego mu z powodu bezprawnego rozwiązania stosunku pracy, zgodnie z wyrokiem z dnia 10 stycznia 2019 r., RY/Komisja (T-160/17, EU:T:2019:1). Kwoty te, których Komisja niesłusznie mu nie wypłaciła, zostały potrącone z wynagrodzenia otrzymanego za pracę faktycznie wykonaną w działach o innym poziomie i charakterze; zarówno ze względu na swój charakter, jak i cel, praca ta nie jest tożsama ani nie może być zaliczona na poczet należnego odszkodowania. Należne odszkodowanie, które winno być naliczone i wypłacone w pełnej wysokości, rekompensuje szkodę poniesioną przez powoda, a także ma na celu ukaranie działania w postaci bezprawnego usunięcia skarżącego ze służby, zgodnie z wyrokiem z dnia 10 stycznia 2019 r., RY/Komisja (T-160/17, EU:T:2019:1).
-